

Dintre cele mai importante documente, le amintim pe cele care se referă la încercarea de scoatere din țară a lui Corneliu Coposu în anul 1969 pentru a revitaliza activitatea exilului românesc, Notă de stadiu în dosarul de urmărire informativă „Utopicul” (Corneliu Coposu), Notă privind unele aspecte ale emigrației române, adresa Direcției I a Securității Statului către Direcția pentru Pașapoarte Evidența Străinilor și Controlul Trezorii Frontierei, prin care i se interzice lui Corneliu Coposu să părăsească țara, invocându-se un motiv incredibil și anume că era implicat într-un furt de tablouri de la Muzeul Brukenthal. De asemenea, credem că este important documentul din 30 noiembrie 1988 al Direcției I a Securității Statului, „sinteza a opiniei nunitului Coposu Cornel, fost secretar general-adjunct al PNT, despre situația emigrației românești” și *Cartea Memorandului*, Ed. Acarda, Londra, 1979, primită clandestin de Corneliu Coposu din Occident, prin intermediul unui reputat academician, prieten cu Corneliu Coposu, în care regăsim informații inedite referitoare la activitatea exilului românesc.

În cel de-al doilea capitol, publicăm o vastă corespondență întreținută de Corneliu Coposu cu reprezentanți de marcă ai exilului românesc. Este vorba de 75 de scrisori care se păstrează în arhiva CNSAS, în special în fondul Documentar. Ele au fost copiate de către Securitate și reintroduse în circuitul postal, conform „uzanțelor” epocii. Cronologic, corespondența este cuprinsă între anii 1964-1989.

Corneliu Coposu a corespondat cu personalități marcante ale exilului românesc precum Emil Ghilezan (Italia), Ion Rațiu (Anglia), Georges Serdici (Geneva sau Londra), Lotte Thus (Oslo, Norvegia) pe care o cunoștea din perioada anilor 1945-1946 ca atașată de presă a anglo-americanilor la București și care îi trimitea diferite reviste și cărți, Liviu J. Gatterburg, zis Contele, stabilit în Elveția, Augustin Hila, stabilit în Brazilia, Costel Mareș (Germania), George Beza și soția (Paris, Franța), Dean Milhovan (SUA), Vasile Măcărescu (Köln, Germania). De asemenea, se păstrează corespondența cu rudeniile sale, dintre care noi o publicăm pe cea cu nepoții Fulger Daniela și Cristian, fiii cumnatei sale, Antoinette, sora lui Arlette, stabilită în Republica Federală Germania și cu familia finului său, Pop Ilie, emigrat în SUA.

Tematica scrisorilor este diversă, de la probleme de familie la cele politice, la activitatea diverselor grupări românești din exil. Aceasta nu scapă ochilor vigilenți ai Securității care l-a „invitat” la numeroase anchete, în urma diferitelor scrisori trimise sau primite. Tocmai din această cauză, de multe ori încerca să trimită mesaje verbale, pe care „intermediarii” săi care se deplasau în Occident, le învățau pe de rost și astfel multe din aceste